

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

BMI0125

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ យ៉ាន់ បេន ភេទប្រុស អាយុ៦៤ឆ្នាំ

មុខងារជំនាន់ខ្មែរក្រហម“យោធា”

រស់នៅភូមិថ្មដែកកេះ ឃុំបន្ទាយឆ្មារ ស្រុកថ្មពួក ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

ថ្ងៃទី១១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០

សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ

០០:៤៥:២០

២៣ទំព័រ

វណ្ណៈ: ចឹងមុនហ្នឹងខ្ញុំសម្ភាសន៍ពូចង់ចង់ប្រាប់ត្រង់ថាខ្ញុំមកពីខាងណាចឹង?

បេន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ខ្ញុំឈ្មោះ សុខ វណ្ណៈមកពីមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាដែលមានទីតាំងនៅទីក្រុងភ្នំពេញ ហើយខ្ញុំមកក៏ចង់ដឹងរឿងវាប្រវត្តិមួយចំនួនរបស់បងប្អូនម្នាក់ៗ ដែលធ្លាប់ឆ្លងកាត់កន្លែង មកប៉ុន្មានជំនាន់ហ្នឹង ថាបានជួបហេតុការណ៍ខ្លះហើយខ្ញុំចង់បានព័ត៌មានទាំងអស់ហ្នឹងទុកឲ្យ ក្មេងជំនាន់ក្រោយបានដឹងបានឮទុកជាប្រវត្តិសាស្ត្រណាពូ?

បេន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងពូឈ្មោះអីដែរ?

បេន: ខ្ញុំឈ្មោះ យ៉ាន់ បេន ។

វណ្ណៈ: ពូអាយុប៉ុន្មានហើយ?

បេន: អាយុ៦៤ ។

វណ្ណៈ: ចឹងប្រពន្ធពូឈ្មោះអីដែរ?

បេន: ឈ្មោះ ផាត់ ផាន ។

វណ្ណៈ: កាត់អាយុប៉ុន្មានហើយ?

បេន: អាយុ៤២ អី៖៦២ ។

វណ្ណៈ: ពូមានកូនប៉ុន្មាននាក់?

បេន: ខ្ញុំកូន៧នាក់ ។

វណ្ណៈ: ស្រីប៉ុន្មាន?

បេន: ស្រី៥ ប្រុសពីរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឪពុកពូលេយ្យះអីដែរ?

បេន៖ ឈ្មោះ អៀង យ៉ាន់ ។

វណ្ណៈ៖ ម្តាយ?

បេន៖ ម្តាយឈ្មោះ អ៊ឹម ម៉ុំ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគាត់ទាំងពីរសព្វថ្ងៃនៅរស់ឬមួយស្លាប់ហើយ?

បេន៖ ស្លាប់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ស្លាប់ក្រោយ៧៧ឬស្លាប់នៅពេលណា?

បេន៖ ស្លាប់នៅឆ្នាំ៨១ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្លាប់ក្រោយ៧៧?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ គាត់ស្លាប់ចាស់ដរា?

បេន៖ ស្លាប់ដោយលើសឈាម ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបងប្អូនបង្កើតពូមានប៉ុន្មាននាក់?

បេន៖ បងប្អូនមានបីនាក់តែស្លាប់មួយហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្លាប់មួយនៅសល់ពីរ?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូមានស្រុកកំណើតនៅខាងណាវិញ?

បេន៖ ខ្ញុំមានស្រុកកំណើតនៅត្រពាំងដំរី ។

វណ្ណៈ៖ ត្រពាំងដំរី?

បេន៖ បាទ! ឃុំសំឡាញ ។

វណ្ណៈ៖ ឃុំសំឡាញ?

បេន៖ សំឡាញ ។

វណ្ណៈ៖ ស្រុក?

បេន៖ ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តកំពត ។

វណ្ណៈ៖ អាក! ស្រុកត្រាំកក់នៅភាគណា?

បេន៖ ទេ ខេត្តកំពត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឥឡូវនៅភូមិអី?

បេន: ភូមិថ្មដែកកេះ ឃុំបន្ទាយឆ្មារ ស្រុកថ្មពួក ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងកាលពីនៅក្នុងពូជានបួសរៀនដល់ថ្នាក់ណាដែរពូ?
 បេន: កាលពីក្នុងរៀនបានថ្នាក់“កាទីដ្ឋាន”ស្មើថ្នាក់ទី៣ឥឡូវឃ្លីង ។
 វណ្ណៈ: ចឹងប្រហែលជាថ្នាក់ទី៧ ចាស់?
 បេន: បាទ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងមានបុរសបួសរៀនទេ?
 បេន: អត់មានបុរសបួសទេ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងរៀននៅសាលាណា?
 បេន: រៀននៅវត្តសំឡាញ់ឃ្លីងតែម្តង ។
 វណ្ណៈ: ចឹងឈប់រៀននៅឆ្នាំណាពូ?
 បេន: គិតទៅប្រហែលជាឆ្នាំ៥៥ - ៥៦ ឃ្លីង ។
 វណ្ណៈ: ចឹងឈប់មុនរដ្ឋប្រហារទៀត?
 បេន: បាទ! ព្រោះខ្ញុំអាយុ១៣ឆ្នាំឈប់រៀន ។
 វណ្ណៈ: ចឹងនៅពេលឈប់រៀនពូធ្វើអីវិញ?
 បេន: ខ្ញុំមកតាមឪពុកមកស្រុកគេឃ្លីងឈប់រៀនរៀនធ្វើស្រែធ្វើចំការជាមួយឪពុកចឹងទៅ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងធ្វើស្រែចំការ?
 បេន: បាទ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងនៅពេលកើតមានរដ្ឋប្រហារនៅឆ្នាំ៧០ ពូធ្វើអីទៀត?
 បេន: ខ្ញុំអត់មានធ្វើអីទេ ធ្វើប្រជាជន ។
 វណ្ណៈ: ចឹងនៅពេលខ្មែរក្រហមចូលកាន់កាប់នៅថ្ងៃទី១៧/មេសាឆ្នាំ១៩៧៥ ?
 បេន: កាលឃ្លីងចូលទៅព្រៃ ។
 វណ្ណៈ: ចូលទៅព្រៃ?
 បេន: បាទ ។
 វណ្ណៈ: វ៉ៃជាមួយទាហានលន់ នល់?
 បេន: បាទ ។
 វណ្ណៈ: ពូចូលនៅឆ្នាំណាកាលឃ្លីង៧២ ឬ៧៣ ?
 បេន: កាលឃ្លីងចូលចិត្ត៧២ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលពូជូលហ្នឹង ចូលដោយស្ម័គ្រចិត្តបូពូជូលដោយយល់ឃើញថាម៉េចប្តីក៏តាមការអំពាវនាវរបស់សម្តេចសីហនុប្តីយ៉ាងម៉េច?

បេន៖ កាលហ្នឹងរត់ទៅព្រៃ ដល់រត់ទៅព្រៃហ្នឹងក៏រត់ទៅដោយទាំងអស់តែគ្នាហ្នឹង កាលហ្នឹងគេបែកគ្នាមានដីដោះមានដីនេះចឹងទៅណាស់ ដីអ្នកស្រុកចឹងទៅណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ កាលហ្នឹងខ្មែរក្រហមភៀសទៅព្រៃ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដល់ពេលរត់ចូលព្រៃបានចូលដីរើបដីវត្តតែម្តង?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ កាលពូជូលហ្នឹងមានគ្នាប៉ុន្មាននាក់មានគ្នាច្រើនទេ?

បេន៖ មានច្រើនរាប់ពាន់រាប់ម៉ឺននាក់ ក្នុងមួយស្រុកទៅពាក់កណ្តាលមកពាក់កណ្តាល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលចូលដីបូជននៅខេត្តកំពតដដែលទេ?

បេន៖ អត់ទេ ខ្ញុំមកនៅស្រុកមោងនេះ ដល់ខ្ញុំមកនៅស្រុកមោងនេះបានគេកើតរដ្ឋប្រហារនេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូជូលព្រៃហើយពូជូលមកដល់ស្រុកមោងពោធិសាត់ហ្នឹង?

បេន៖ ទេ ដល់ពេលនេះឪពុកនាំមកនៅស្រុកមោងនេះ តាំងពីឆ្នាំ៥៨-៥៩នេះណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ ដល់នេះកើតរដ្ឋប្រហារហ្នឹង បានរត់ទៅព្រៃហ្នឹងគេទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលឆ្នាំ៥៨-៥៩ហ្នឹងពូជូលអត់មានបានរស់នៅខេត្តកំពតទេចឹង?

បេន៖ បាទ! អត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមកទាំងក្រសារ?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឆ្នាំ៥៨-៥៩មកស្រុកមោងខេត្តពោធិសាត់ មោងបាត់ដំបង?

បេន៖ បាត់ដំបង ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានជាពូជូលមកខាងហ្នឹង?

បេន៖ ឪពុកម្តាយមកនៅខាងហ្នឹង ខ្ញុំចេះក្នុងភ័បន្តិចនៅចំការលើឆ្ងាយពីថ្នល់ជាតិប្រហែលជា១៥ គីឡូ ដូច្នោះដូចថាទាហានបោះទីតាំងមិនដល់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ ដូច្នោះគេភៀយកឡើងទៅលើទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងតាំងពីជំនាន់៥០ ជាងមកម្ល៉េះហ្នឹង ?

បេន៖ បាទ! កាល៥០ ជាងហ្នឹងខ្ញុំរស់ នៅក្នុងចំការហ្នឹងភូមិព្រៃខ្ពុតហ្នឹងណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ ដល់ចឹងទៅនៅតំបន់ហ្នឹងអត់មានទាហានអីកាន់កាប់ បានគេរំដោះយកទៅព្រៃ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឆ្នាំ១៩៧២ហ្នឹង ?

បេន៖ នៅព្រៃនោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចូលបដិវត្តនៅខាងមោងហើយ ?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ខាងមោងកាលហ្នឹងចូលហើយ គេឲ្យហាត់រៀនអីយ៉ាងម៉េចដែរ ?

បេន៖ គេឲ្យធ្វើឈ្នួបអីគ្រាន់តែយាមតាមភូមិ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមុនដំបូងជាឈ្នួប ?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដល់ពេលឆ្នាំ៧៣-៧៤ ហ្នឹង គេឲ្យធ្វើអីវិញ ?

បេន៖ គេឲ្យធ្វើទាហាន ។

វណ្ណៈ៖ ហ្នឹងជាយោធា ?

បេន៖ បាទ! ដីគេកាន់កាប់ហើយយើងធ្វើតាមគេ ។

វណ្ណៈ៖ យោធាកាលហ្នឹងពូនៅក្នុងពលណា ពីណាដឹកនាំខាងបាត់ដំបងហ្នឹងមេធំៗ ពីណា គេ ?

បេន៖ កាលហ្នឹងចូលកងភាគហ្នឹងតា ខ្យុយ ។

វណ្ណៈ៖ តា ខ្យុយ ?

បេន៖ តា ខ្យុយហ្នឹងប្រធានកងពល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងតា ខ្យុយហ្នឹងកងពលលេខប៉ុន្មាន ?

បេន៖ កាលហ្នឹងមិនមានទេ គេដាក់ថាភូមិភាគពាយ័ព្យហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងភូមិភាគពាយ័ព្យ ?

បេន៖ បាទ! តែវាមានវៈសេនាភូមិវៈសេនាធំអីដែលណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រធានភូមិពាយ័ព្យហ្នឹង រស់ ញឹមហ្នឹងពូមានដឹងទេ ?

បេន៖ ស្គាល់ដែលគ្រាន់ថាវាមិនដែលឃើញមុខពួកគេថាគេប្រធានភូមិភាគណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងតា ខ្យុយប្រធានកងពល ?

បេន: បាទ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងបន្ទាប់ពីតា ខ្ញុយហ្នឹងមានពិណាទៀត?
 បេន: បន្ទាប់ពីតា ខ្ញុយហ្នឹងមាន... តា ខ្ញុយហ្នឹងខ្ញុំស្គាល់តែកងពលហ្នឹងស្គាល់តែតា ខ្ញុយបន្ទាប់
 មកខ្ញុំមិនបានដឹងទេ ។
 វណ្ណៈ: បាទ ។
 បេន: ចឹងមួយវរៈសេនាភូមិអីវ៉ាន់ ដល់នេះគេរៀបជាកងភាគណាស់ ។
 វណ្ណៈ: គេរៀបយ៉ាងម៉េចខ្លះតូ?
 បេន: កាលហ្នឹងគេរៀបចេញទៅជាកងពល វរៈ១៧ វរៈ១៧ ។
 វណ្ណៈ: វរៈសេនាភូមិ?
 បេន: បាទ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងនៅពេលដែលពូចូលចលនាហើយនៅឆ្នាំ៧៥ ដែលខ្មែរក្រហមវែកចូលទីក្រុងភ្នំពេញ ពូ
 មានបានវែកចូលដែរ?
 បេន: ខ្ញុំមិនបានវែកចូលទេ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងពូវែកចូលត្រឹមបាត់ដំបង?
 បេន: ចូលត្រឹមមោង ។
 វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងមានជម្លៀសប្រជាជនចេញទេ?
 បេន: ដឹងដែរ ។
 វណ្ណៈ: កាលហ្នឹងជម្លៀសប្រជាជនចេញអស់ឬយ៉ាងម៉េច?
 បេន: អស់ ។
 វណ្ណៈ: ពីមោងហ្នឹង?
 បេន: បាទ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងពូមានគ្រួសារហើយនៅ?
 បេន: មានហើយមានកូនពីរហើយ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងដូចពូរៀបការហើយចឹងម៉េចបានទៅចូលចលនាចោលកូនទៀត?
 បេន: កាលហ្នឹងមកពីគេជម្លៀសទៅព្រៃទៅ តើរឹបណែនរបស់គេទៅយើងបកមកក្រោយក៏មិន
 រួច ។
 វណ្ណៈ: ចឹងយើងត្រូវតែធ្វើទៅ?

បេនៈ ត្រូវតែធ្វើ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងពូធ្វើតាំងពីមានប្រពន្ធហើយ ?
 បេនៈ បាទ! ចុះយើងចូលក្រញាំដែររបស់គេហើយត្រូវតែធ្វើ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងធ្វើរហូតដល់ឆ្នាំ៧៥ - ៧៦ - ៧៧ពូនៅណាវិញ ?
 បេនៈ ៧៧ហ្នឹងខ្ញុំមកនៅសហករណ៍វិញ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹង៧៧នៅសហករណ៍ ?
 បេនៈ បាទ ។
 វណ្ណៈ៖ លែងជាយោធាហើយ ?
 បេនៈ បាទ ។
 វណ្ណៈ៖ នៅសហករណ៍ធ្វើអីវិញពូ ?
 បេនៈ ធ្វើកងចល័តអីគេវិញទៅ លើកទំនប់ដឹកប្រឡាយហ្នឹងគេទៅ ។
 វណ្ណៈ៖ ព្រោះយើងមានប្រពន្ធកូនហើយ ?
 បេនៈ បាទ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រពន្ធកូនពូនៅមោងអីដែរ ?
 បេនៈ បាទ! នៅមោង ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹង៧៧ហ្នឹងនៅសហករណ៍ហ្នឹងពូនៅតំបន់ណា ?
 បេនៈ នៅតំបន់២ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅតំបន់២មានគ្រោះថ្នាក់ច្រើនទេពូកាលហ្នឹង ?
 បេនៈ គ្រោះថ្នាក់ច្រើនណាស់ នៅតំបន់២នេះវេទនាជាងគេបំផុតហើយ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅតំបន់២ប្រធានតំបន់ពីណាគេ ?
 បេនៈ ប្រធានតំបន់កាលហ្នឹង តា វ៉ែន ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងក្រោយមកគេមានចាប់ខ្លួនតា វ៉ែនទេ ?
 បេនៈ ចាប់បាត់ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងតា វ៉ែនហ្នឹងខាងពាយ័ព្យ ?
 បេនៈ បាទ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅឆ្នាំណាដែលគេចាប់តា វ៉ែន ?
 បេនៈ តា វ៉ែនប្រហែលជាគេចាប់នៅឆ្នាំ៧៦ ព្រោះវាបាត់ឈ្មោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលចាប់តា វ៉ែនហើយមានពីណាមកគ្រប់គ្រងបន្ត?

បេន៖ ខាងនិរតី ។

វណ្ណៈ៖ ពូមានស្គាល់ទេ?

បេន៖ កាលហ្នឹងស្គាល់ត្រឹមចៅហ្វាយស្រុកតេ ។

វណ្ណៈ៖ ចៅហ្វាយស្រុកពីណាតេ?

បេន៖ ចៅហ្វាយស្រុកចង់ភ្លេចឈ្មោះ..... ។

វណ្ណៈ៖ មិនអីទេពូ ពូមិនចាំក៏អត់អីដែរ ចឹងពូនៅកសិករកងចល័តហ្នឹងមានប្រាក់លេងដុះ មកជួបប្រពន្ធកូនទេ?

បេន៖ អត់ទេ នៅបែកគ្នាជួនកាលមួយខែប្រាក់មកម្តង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងរឿងហូបចុកពិបាកដែរ?

បេន៖ វេទនាណាស់ការហូបចុក ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគេប្រើពូពីម៉ោងប៉ុន្មានដល់ម៉ោងប៉ុន្មានដល់ម៉ោងប៉ុន្មានកាលជំនាន់ហ្នឹង?

បេន៖ ម៉ោង៧ ម៉ោង៦ ខ្លះដល់ម៉ោង១១ ប្រាក់ហូបបាយ ។

វណ្ណៈ៖ កាលហ្នឹងប្រាក់បាយឬប្រាក់បបរ?

បេន៖ បបរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងពូហេងដែលគេអត់មានជ្រើសឈ្មោះយកទៅសម្លាប់អី គេដុតដែរ?

បេន៖ គេបដុតដែរ យើងធ្វើពលកម្មដឹងដល់បស់គេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគេទុក?

បេន៖ បាទ! អ្នកដែលធ្វើពលកម្មមិនដឹងដល់ហ្នឹងពិបាកដែលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងពូមានប្រាក់ឃើញអ្នក១៧/មេសារងក្រោះគេយកទៅសម្លាប់ច្រើនទេ?

បេន៖ ឃើញតែស្លាប់ពេញតែវាលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រជាជនចាស់នៅហ្នឹងមានស្លាប់តិចតួចឬច្រើន?

បេន៖ ស្លាប់ដូចគ្នា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដែលថាពិបាកហូបចុកមែនហ្នឹងពូគិតមើលប្រហែលជាឆ្នាំណាដែលមនុស្សស្លាប់ច្រើនហ្នឹង?

បេន៖ ពិបាកជាងគេឆ្នាំ៧៦ - ៧៧ ហ្នឹងហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលពួកនិរតីចូលមកហ្នឹងពិបាកតែម្តង?

បេន: ពីពួកមែនទែនតែម្តងកាលហ្នឹង កាលពាយ័ព្យនៅមិនសូវអីប៉ុន្មានទេ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងប្រជាជនស្លាប់ដោយសារអត់អាហារនិងយកទៅសម្លាប់ចោល?
 បេន: បាទ!សម្លាប់ដោយសារអត់អាហារហ្នឹងវាច្រើនជាងយកទៅសម្លាប់ចោលវាស្តមស្តាំរឹង
 រៃទៅចេះតែស្លាប់បន្តគ្នាណាស់ ។
 វណ្ណៈ: កាលហ្នឹងប្រធានសហករណ៍ប្រធានគ្រប់គ្រងពូស្តាល់ទេកាលហ្នឹង?
 បេន: ស្តាល់តើខាងនិរតីមកស្តាល់តើ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងប្រធានសហករណ៍ឈ្មោះអី?
 បេន: ប្រធានសហករណ៍ស្រី ឈ្មោះ វ៉ា ។
 វណ្ណៈ: ហើយមានពិណទៀត?
 បេន: មានឈ្មោះ វ៉ា ឈ្មោះ យ៉េត ឈ្មោះ មៀង កាលហ្នឹងមានបីដំណាក់កាលនោះ កាល
 ហ្នឹងមាននិរតីហើយមានខាងមស្តីមមកទៀត មស្តីមហើយនេះ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងនេះខាងមស្តីមទេ?
 បេន: កាលហ្នឹងនៅតំបន់២ មានមកពីរសារ ។
 វណ្ណៈ: មើលឥឡូវពូថាឆ្នាំ៧៦ ប្រហែលជាខាងមស្តីមទេ?
 បេន: បាទ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងឈ្មោះ វ៉ា ឈ្មោះ យ៉េតមស្តីមទេ?
 បេន: បាទ!បស្តីម ។
 វណ្ណៈ: ចឹងពួកនិរតីមកចុងក្រោយគេ?
 បេន: មកកណ្តាល ឆ្លើយម៉េចកាត់ខុសហើយ អ្នកមកពីខាងនិរតីហ្នឹងឈ្មោះ ធី ។
 វណ្ណៈ: ចឹងឈ្មោះវ៉ា?
 បេន: បាទ!ឆ្នាំ៧៧/បុរសបស្តីមមក ។
 វណ្ណៈ: ចឹងពួកអាចកិតម្តងទៀត អាចថាខាងបស្តីមមកមុន ព្រោះថានៅកន្លែងផ្សេងៗ ខាងភាគកែវ
 មកក្រោយគេហ្នឹងតែម្តង?
 បេន: តែខាងតំបន់២ហ្នឹងបស្តីមមកក្រោយ ។
 វណ្ណៈ: បស្តីមមកក្រោយវិញ?
 បេន: បាទ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងវាខុសពីកន្លែងផ្សេងៗ ចឹង?

បេន: បាទ! ខុស ។

វណ្ណៈ: នៅកន្លែងផ្សេងៗ ខាងបស្ចឹមមកមុនហើយខាងនិរតីចូលមកចាប់ពួកបស្ចឹមហ្នឹងយកទៅសម្លាប់តែម្តង នៅសល់តែពួកនិរតីចុងក្រោយ?

បេន: តំបន់ៗហ្នឹងវាមានចេះណាស់ តំបន់ៗហ្នឹងនិរតីមកមុន ដល់ចឹងទៅនិរតីហ្នឹងក៏ចាប់ពាយ័ព្យហើយពាយ័ព្យហ្នឹងចង់ហិនចង់ហោចហ្នឹងក៏ពួកបស្ចឹមហ្នឹងមកចាប់និរតីវិញទៀត វាពីរជាន់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងខ្មែរក្រហមហ្នឹងសម្លាប់ខ្មែរក្រហមតត្តា?

បេន: បាទ! សម្លាប់តត្តាចាប់ពួកហ្នឹងអស់ ចាប់ពួកនិរតីអស់វិញ សេសសល់អ្នកដែលគ្នាល្ងង់ល្ងិតទៅណាស់ ។

វណ្ណៈ: បាទ! នៅសល់អ្នកតូចតាច?

បេន: បាទៗ! នៅសល់អ្នកតូចតាច ។

វណ្ណៈ: ចឹងអ្នកធំៗ ចាប់គ្នាទៅវិញទៅមក?

បេន: ចាប់គ្នាទៅវិញទៅមក ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងសកម្មភាពមានការជ្រួលច្របល់យ៉ាងម៉េចដែរ តាមពូឃើញក្នុងហេតុការណ៍ហ្នឹង?

បេន: កាលចាប់គ្នាទៅវិញទៅមកចឹង ពាយ័ព្យខាងនិរតីមកចាប់ពាយ័ព្យ ថ្នាក់គ្រឹមកម្មាភិបាលហ្នឹង ប្រជាពលរដ្ឋហ្នឹងឃើញចាប់ច្រើន ដល់បស្ចឹមនេះមកបានដាច់បូហើយនេះ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

បេន: នេះជម្លៀសទាំងខ្សែហើយ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

បេន: គេចសឹកតែមិនចង់រួចខ្ញុំដែលហ្នឹង ដល់គេឲ្យទៅធ្វើចំការរួមចឹងទៅចេះតែមានម៉ើមដំឡូងហូបបន្តៗ ទៅណាស់ ។

វណ្ណៈ: បាទ! ចឹងពូបានទៅនៅខាងសេដ្ឋកិច្ចវិញ?

បេន: បាទ! ដល់នេះគេឲ្យខ្ញុំទៅធ្វើចំការវិញ ឆ្នាំ៧៧ហ្នឹងខ្ញុំទៅនៅចំការហើយ៧៧-៧៨ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងអង្គការឲ្យធ្វើចំការ?

បេន: បាទ! ធ្វើចំការរួមគេ ។

វណ្ណៈ: ចំការដាំអីខ្លះ?

បេន: ដំរីឡូងមី អំពៅ ។
 វណ្ណៈ: យកឲ្យសហករណ៍?
 បេន: បាទ! គ្រប់គ្រងសហករណ៍ដ្ឋល់ឲ្យសហករណ៍សមរម្យមិគេណាស់ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងយើងអាចលួចហូបបានខ្លះ?
 បេន: បាទ ។
 វណ្ណៈ: ព្រោះយើងអ្នកដាំ?
 បេន: យើងអ្នកដាំគេមិនសូវហាត់យ៉ាងប៉ុន្មានទេ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងប្រពន្ធកូនពូបានទៅធ្វើចំការទាំងអស់គ្នា?
 បេន: បាទ! បានទៅទាំងអស់គ្នា ។
 វណ្ណៈ: ខ្ញុំធ្លាប់ដឹងដែរ ជំនាន់ហ្នឹងខ្លះបានទៅចិញ្ចឹមមាន់ទៅអាចរស់ស្រួលដែរ ចិញ្ចឹមមាន់ហ្នឹងដូច
 ថាអ្នកធំ មានឈ្មួញទៅចឹងធ្វើឲ្យហូបទៅ ចឹងបានរួចខ្លួនចឹងទៅ បើប្រជាជនសុទ្ធសាធ្ងនៗ
 បានរស់ទៅខ្លះបានធ្វើនេសាទត្រីអីចឹងទៅក៏បានរស់ដែរ បើអត់មានអីហូបយើងហូបត្រី
 អីខ្លះទៅ ។
 បេន: ខ្ញុំបានថ្ងៃត្រង់ថាគេឲ្យទៅនៅចំការហ្នឹង វាមានព្រៃដូចជាដំណាំចាស់ដំណាំអីណាស់ ។
 វណ្ណៈ: បាទ ។
 បេន: មានចេកមានអីចាស់ចឹងទៅយើងចេះតែហូបទៅ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងពូធ្វើចំការរហូតដល់ឆ្នាំ៧៧៧ តែម្តង?
 បេន: បាទ! ដល់ឆ្នាំ៧៧៧ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងនៅពេលយួនចូលមកពូរត់ទៅណាវិញ?
 បេន: ខ្ញុំរត់មកថ្នល់ជាតិវិញ បច្ចុប្បន្នរត់មកកម្ពុជាថ្នល់ជាតិ ។
 វណ្ណៈ: រត់មកកម្ពុជាមុខខ្លះ?
 បេន: បាទ! ទ្វីបស្រុក ។
 វណ្ណៈ: ស្រុកអីគេ?
 បេន: ស្រុកមោង ។
 វណ្ណៈ: ចឹងយ៉ាងម៉េចទៀតទៅពេលពូមកដល់មោងហើយពូរៀបចំគ្រឿងទៅស្រុកកំណើតវិញឬ
 មួយយ៉ាងម៉េច?
 បេន: ខ្ញុំមិនបានទៅស្រុកកំណើតវិញខ្ញុំនៅហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅហ្នឹងដល់ឆ្នាំណា ?

បេន៖ នៅបុរេឆ្នាំ៧៧៧ ដល់ហើយខ្ញុំរត់មកនៅអូរហ្នឹងគេ ខ្ញុំព្រំដំណឹងថាខាងកាកបាទបើកអង្គរ អីឲ្យហូបខ្ញុំមកដំរីហ្នឹងគេមក ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! ចឹងនៅបុរេរយៈពេលប៉ុន្មានខែ៧៧៧ ហ្នឹង ?

បេន៖ កាលហ្នឹងខ្ញុំនៅរហូតដល់ខែ១២ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខែ១២ឆ្នាំ៧៧៧ ?

បេន៖ បាទ! ខែ១២ឆ្នាំ៧៧៧ ខ្ញុំមានស្បៀងរឹបដើរមកទៅ ដើរពីមោងមករហូតដល់ស្វាយស៊ី សាជុនចឹងទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងរត់ទៅដោយដៃនៃព្រំដែនណា ?

បេន៖ មកខាងជំរិចាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ទាំងក្រសួរ ?

បេន៖ បាទ! ទាំងឪពុកម្តាយទាំងបងប្អូនមានក្លាប្រហែលជា៥០ នាក់ ដោយទាំងអ្នកដឹកខាងមកជា មួយទៀត ។

វណ្ណៈ៖ ជំរិចាស់ហ្នឹងខាងណាទៅ ?

បេន៖ ជំរិចាស់ចំការកហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងជំរិចាស់ចំការកហ្នឹងនៅក្នុងស្រុកអីដែរ ?

បេន៖ ឥឡូវហ្នឹងនៅបន្ទាយមានជ័យហ្នឹងឯង ព្រោះដីហ្នឹងនៅបន្ទាយមានជ័យ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចំការកស្រុកឬពួកនេះ ?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអត់មានរត់ទៅខាងសំឡូតខាងចក្រអីទេ ?

បេន៖ អត់ទេ ដល់យួនវ៉ៃវ៉ៃបុរេខ្ញុំរត់កាលឆ្នាំ៨១ យួនវ៉ៃវ៉ៃខ្ញុំរត់ ។

វណ្ណៈ៖ ឆ្នាំ៨១ ហ្នឹងយ៉ាងម៉េចទៅ ?

បេន៖ ឆ្នាំ៨១ ហ្នឹងយួនវ៉ៃវ៉ៃខ្ញុំរត់ទៅខាងភ្នំម៉ាឡៃ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូបុរេទៅដល់ម៉ាឡៃដំបូងពូមានឃើញម៉ាឡៃយ៉ាងម៉េច ម៉ាឡៃសម្បូរព្រៃទេ ?

បេន៖ សម្បូរព្រៃណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ពួកថាសឹកតែមានពន្លឺថ្ងៃពេលចូលទៅ ?

បេន៖ បាទ! សិនតែមានពន្លឺថ្ងៃ ទៅវេទនានៅម៉ាឡៃហ្នឹងមួយសារទៀតខ្ញុំ ។

វណ្ណៈ៖ វេទនាយ៉ាងម៉េច?

បេន៖ កាលប្តឹងគេឲ្យទៅដឹកជញ្ជូន ដឹកជញ្ជូនឲ្យខ្មែរក្រហមទៀត ។

វណ្ណៈ៖ ដឹងជញ្ជូនអីគេ?

បេន៖ ដឹកជញ្ជូនគ្រាប់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលប្តឹងយើងមានប្រពន្ធកូនហើយគេមិនឲ្យឡើងវែរដូរទេ គេឲ្យដឹកគ្រាប់?

បេន៖ បាទ! យើងអត់មានចូលទារទាននិងគេទេ យើងជាប្រជាពលរដ្ឋជាកំលាំងដឹកជញ្ជូនរបស់គេ ដឹកស្បៀងឲ្យគេ ថ្ងៃណាក៏ដឹកអង្ករៗឲ្យគេទៅ ថ្ងៃណាស្តាយគ្រាប់ទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលពូរតំទៅដល់ម៉ាឡាមានការស្តាយក្រោយទេ គិតថាមិនគួររត់មកជាយងៃនសោះ គួរតែនៅស្រុកមោងមានការវិលត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតវិញ?

បេន៖ កាលប្តឹងយើងមិនដឹងរឿងចាញ់នយោបាយគេ គេថាទៅប្តឹងគេឲ្យធ្វើចំការធ្វើពន្ធអីទៅនឹកឃើញថាចង់ធ្វើចំការធ្វើពន្ធប្តឹងគេណាស់ ដីវាលដល់ទៅដល់ធ្វើចឹងទៀតទៅដល់ឆ្នាំ ៨៤ អីប្តឹងរៀនណាមនៃមួយសារទៀត វែរតំចូលទៅតា ផ្គុំកបណ្តោយ ។

វណ្ណៈ៖ តា ផ្គុំកនេណាវិញ?

បេន៖ នៅសាយអេក ជំរំទី៨ កាលឆ្នាំ៨៣-៨៤ រៀនណាមនៃប្តឹងយើងរត់គេដឹកយកមកជំរំសាយអេក ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូបានទៅដល់ជំរំហើយហេតុអីបានជាពូមិនរកវិធីសាស្ត្រណាដើម្បីទៅដល់ប្រទេសទ័ព ប្រទេសអាមេរិចអី បារាំងអី?

បេន៖ ទៅមិនរួចទេ ។

វណ្ណៈ៖ ហេតុបានជាទៅមិនរួច?

បេន៖ ទៅមិនបាន ។

វណ្ណៈ៖ ហេតុអីបានជាទៅមិនបាន?

បេន៖ រត់មិនរួច ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលប្តឹងពូទៅដល់ជំរំហើយប្តឹងរៀនអីមិនទាក់ទងបាន មានកាកបាទមានអីហើយប្តឹង?

បេន៖ កាលនៅជំរំចាស់ប្តឹងគេប្រមូលទៅអាមេរិចដឹងដែរ តែមិនទៅ ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានជាមិនទៅ?

បេន៖ មកពីឪពុកមិនព្រមទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង?

បេន៖ បាទ! ឪពុកកាត់ថា ចាស់ពីដើមកាត់ឆោត កាត់ថាថៃនិងយើងហ្នឹងមិននេះទេ មិនដឹងជា ដឹកទៅយកចោលគ្រងណាទេ ដល់កាត់បន្តិញណែនាំទៅក៏មិនហ៊ានទៅ ។

វណ្ណៈ៖ វាកើតមានរឿងចឹងមែនដែរ?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ វាអាចជួបគ្រោះថ្នាក់ចឹងមែនដែលតាមដឹងណាស់?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ អាចដឹកយកទៅហើយប្លន់ទ្រព្យសម្បត្តិយើងនៅពេលហ្នឹង?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ តែកាលឆ្នាំ៨៣ - ៨៤ ហ្នឹងមានគេរត់ពីភ្នំពេញទៅដែរ?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ គេបាទទៅដល់អាមេរិចដល់សព្វថ្ងៃហ្នឹងដែរ?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ តែការពិតទៅការផ្សេងទៀតវាមានគ្រោះថ្នាក់អីចឹងដែរ វាមើលមិនឃើញទេ?

បេន៖ កាលឆ្នាំ៨១ - ៨២ ហ្នឹងគេរកដឹកទៅហើយឆ្នាំ៨០ គត់គេប្រកាសមេក្រូហើយម៉ោង៤ គេ ប្រកាសហៅអ្នករកទៅខាវងណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ តែខ្ញុំនឹកឃើញថាខាវងខ្លះវាលំបាកបូបទៀត នឹកឃើញថាចង់មកស្រុកវិញនេះ ចង់ មកស្រុកមកទេសវិញនេះ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ សន្សំលុយកាក់បានមកស្រុកវិញ ដល់សន្សំលុយកាក់បានមនុស្សចេះតែនៅច្រើននៅ អ្នកឡូកគេ នៅសប្បាយហ្នឹងគេទៅ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ នឹកឃើញថាបបស៊ីស្រាប់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ ដល់ចឹងរៀនណាមរែវរំទៅបានភ្នាក់ខ្លួនមកមិនរួច ។

វណ្ណៈ៖ ដល់ចឹងនៅតាមគេតាមឯងទៅ?

បេន៖ នៅតាមគេតាមឯងទៅ ចុះមនុស្សរាប់ម៉ឺននាក់ រាប់ម៉ឺនរាប់សែន ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលសម្តេចចុះមកដល់សាតាំងនៅភូមិដូងពូមានបារនឹងទេ?
 បេន៖ អត់ទេ នៅខាងនោះ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងភាគច្រើនពូនៅជំរំ?
 បេន៖ បាទ!នៅជំរំសាយអេក ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងពូនៅសាយអេកដល់ឆ្នាំណាបានពូរត់មកជំនាន់នេះវិញ?
 បេន៖ ខ្ញុំវាដំណាក់ឆ្ងាយណាស់ គេដឹកចេញពីសាយអេកហ្នឹងដោយសារវាវេទនាពេកថែចេះតែ
 អុកឡកខ្លាំងពេក គេដឹកទៅភ្នំដងរែក ។
 វណ្ណៈ៖ ដងរែកនៅខាងជំនាន់ណាដែល?
 បេន៖ នៅជុំបកគីរ ។
 វណ្ណៈ៖ ជុំបកគីរនៅខាងណាវិញ?
 បេន៖ ជុំបកគីរនៅចំនេះមានបងប្អូនគេមកហ្នឹងថាទៅហ្នឹងវាទូលាយស្រួលរកស៊ីជាងមកជុំបកគីរ
 នេះទៀត ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងឆ្នាំណាដែលពូមកជុំបកគីរ?
 បេន៖ ជុំបកគីរបែប៧៦ ។
 វណ្ណៈ៖ រត់ពីជំរំ?
 បេន៖ បាទ!រត់ពីសាយអេកមក មកភ្នំដងរែក ។
 វណ្ណៈ៖ ដឹកតាមផ្លូវថែ?
 បេន៖ បាទ!ដឹកតាមផ្លូវថែ ។
 វណ្ណៈ៖ មកនៅភ្នំដងរែក?
 បេន៖ បាទ!នៅជុំបកគីរហ្នឹងតែម្តងហ្នឹងមានជំរំច្រើនមានជំរំប៉ុន្មាននិងជំរំខ្មែរក្រហមផង ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងដឹកឡានតាមផ្លូវថែ?
 បេន៖ បាទ!តាមផ្លូវថែ ។
 វណ្ណៈ៖ កាលហ្នឹងមានប្រជាជនច្រើនទេដែលមក?
 បេន៖ មកកាលហ្នឹងមានមនុស្សរាប់ម៉ឺនរាប់ពាន់ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងខ្លះមានសំណាងចេញទៅក្រៅខ្លះមិនចេញទៅ?

បេន: បាទ!ខ្លះទៅជូនព្រេងទៅក៏បានទៅរួច ទៅហើយគេចាប់មកវិញក៏មាន៤៥ធ្វើបាបក៏មាន និយាយឲ្យគ្រង់ទៅខ្ញុំមិនមានបំណងចិត្តចង់ទៅ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

បេន: នឹកឃើញថាដីធ្លីនៅស្រុកវាធំធេងណាស់ ថាចូលមកវិញបានដឹមក៏ដល់ទៅគេមិនឲ្យ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

បេន: ឆ្ងាយទៅដុះវិញ ឆ្នាំ៨៦ - ៨៧ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ឆ្នាំ៨៦ - ៨៧ហ្នឹងពូមកនៅនេះ ?

បេន: កាលឆ្នាំ៨៦ - ៨៧ហ្នឹងខ្ញុំហ៊ានឈ្នួចចូលមកក្នុងទៅមើលស្រែទៅមើលដុះ ។

វណ្ណៈ: ចឹងពូហ៊ានទៅតែឯងទេ?

បេន: បាទ!ហ៊ានទៅតែឯង ។

វណ្ណៈ: ចេញតាមស្វាយស៊ីសាដុនទៅប្រឡំៗ ទៅតាមស្វាយទៅដល់ម៉ោងទៅមើល?

បេន: បាទ!ទៅដល់ម៉ោងទៅមើល ។

វណ្ណៈ: ចឹងដល់ទៅមើលគេនៅអស់ហើយ?

បេន: បាទ!គេនៅអស់ហើយគេមិនឲ្យវិញទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងបើសិនជាគេឲ្យវិញពូនាំកូនទៅទេ?

បេន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងនាំចេញទៅបាទទេព្រោះអីនៅឆ្នាំ៨៦ ហ្នឹងយើងត្រូវឆ្លងកាត់រៀកណាមអីណាស់?

បេន: បាទ!បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅពេលដែលយើងឆ្លងទៅចិនទាហានខាងរៀកណាមទាហានខាងសាធារណរដ្ឋប្រជា មានិតកម្ពុជាសង្ស័យទេ?

បេន: គេសង្ស័យដែលតែយើងចេះតែលាក់លៀមនិងគេទៅ យើងមានបងប្អូននៅហ្នឹងយើង ចេះតែសង្វាក់និងគ្នាទៅ ចឹងបាទទៅកើត ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

បេន: ខ្ញុំមានរយៈបងប្អូននៅស្វាយទៅដល់ទៅជាមួយគេទៅដួចយើងអ្នកនៅស្វាយចឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលពូមកនៅទីនេះឆ្នាំ៨៥ - ៨៦ពូអត់មានចូលចលនាអីទៀតទេ?

បេន: ទេ ខ្ញុំឈប់រហូត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលដែលពូនៅហ្នឹង ពូមានជួបដល់លំបាកអីខ្លះទេ នៅពេលរៀនណាមនៃវិច្ចលខ្មែរ ក្រុមហមវិច្ចលអីចឹង?

បេន៖ មានការលំបាកខ្លាំងណាស់នៅនេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនិយាយទៅរងគ្រាប់?

បេន៖ បាទរងគ្រាប់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានប្រជាជនស្លាប់ដោយសារវិវិក្ខាហ្នឹងដែរ?

បេន៖ ប្រជាជនមិនមានស្លាប់តែនៅនេះវាហិនហោចកាលឆ្នាំ៧៥ - ៧៦ ចឹងណាស់ កាលហ្នឹងគេ ហៅភូមិអភិវឌ្ឍន៍ គេដឹកពីមណ្ឌលកងរ៉ាមកវិញណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ ដល់មកនៅនេះទៅវាមានការលំបាក គេប្លន់យប់ឡើងទាហានយើងហ្នឹងវាលំបាកហើយ ខ្លាចគេទាហានគេដឹកស្រវឹងទៅគេធ្វើបាប ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ ម្លោះហើយចេះតែគេចចេះតែពូនទៅ ឃើញថាមិនទៀងដឹងហើយ បានអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលហ្នឹងមកបែកដីព្រៃនេះម្នាក់ហ្នឹងមួយក្រសួងហ្នឹងដីស្រែ បានចំនួនមួយហិចតា ចំការបាន ចំនួនមួយហិចតា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលនៅជុបកក៏ពូនៅឆ្នាំណាហើយ បានចូលមកដល់ភូមិនេះតាំងពីពេលណា?

បេន៖ កាលហ្នឹងខ្ញុំចុះទៅក្រឡាញ់វិញ ដល់ចឹងទៅមានកងទ័ពខ្មែរក្រហមហ្នឹងទៅចេះខ្ញុំមានស្កាល់ គេហ្នឹងខ្ញុំនាំក្រសួងចុះទៅនៅក្រឡាញ់ ។

វណ្ណៈ៖ ឆ្នាំណាដែលនៅក្រឡាញ់?

បេន៖ ប្រហែលជាឆ្នាំ៧២ - ៧៣ ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ ដល់ហ្នឹងចោរចូលមកអស់មួយម្តង ទៅដល់ហ្នឹងរកស៊ីបានខ្លះហ្នឹងចោរចូលអស់ទៅ កាល ហ្នឹងប៉ារ៉ាវៃខ្មែរក្រហមវិញ គេថាខ្ញុំនៅក្នុងភូមិជាប់ពីគេ ព្រោះឯងភូមិចាស់សុទ្ធតែភូមិគេ ណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន: ទៅនៅធ្វើជំរក្លាងឯងហ្នឹងប្រហែលជា១០ ទៅ២០ គ្រួសារហ្នឹង គេថាឯងហ្នឹងជាខ្សែរយៈ ខ្សែក្រហមហ្នឹង ប៉ុន្តែគេវៃយកកោយក្របីអស់ម្តងទៀតទៅ ទើបសន្សំបានកោមួយនឹម និងដីស្រែ៥ ហិចតាហ្នឹងគេវៃយកអស់ក៏រត់មកនេះទៀតទៅនៅមិនបាន ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងមានទាហានប៉ារ៉ា និងទាហានយួនតើទាហានខាងណាខូចជាងខាងណាមើលទៅ តាមពូកិត?

បេន: ខូចជាងគេទាហានប៉ារ៉ា ។

វណ្ណៈ: ចឹងច្រើនតែទាហានប៉ារ៉ា?

បេន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ខ្ញុំគ្រាន់និយាយដែរពេលចូលមកដល់ភ្នំភូមិទៅ ដេញទាហានយួនចេញទៅ ចូលដល់ភ្នំភូមិ ភូមិចាប់ជ្រុកចាប់កោយកទៅ?

បេន: ចាប់ជ្រុកចាប់កោយកលុយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងយកលុយប្រជាជន?

បេន: យកលុយខ្ញុំមានកោមួយនឹមទ្រូប្រាក់១០០០០ បាតបានវាអត់យកកោ ។

វណ្ណៈ: ១០០០០ បាតជំនាន់នោះមិននាយណាហ្នឹង?

បេន: ទ្រូប្រាក់១០០០០ បាតហើយបានវាទ្រូប្រាក់កាតាវិញ កាលហ្នឹងតម្លៃតែ៦ ទៅ៧ពាន់ទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងប៉ារ៉ាហ្នឹងមានប៉ារ៉ាខាងណាខ្លះពូមានដឹងទេ?

បេន: មានខាង តា ស៊ីនសាន ។

វណ្ណៈ: ចឹងខាងសម្តេចក្រុមព្រះមានទេ?

បេន: ចម្រុះគ្នាទាំងអស់ កាលហ្នឹងវាមានពីរបីភាគីនោះ ។

វណ្ណៈ: ចឹងខាងយួនចូលមកដល់ហ្នឹងមានចាប់យកកោយក្របីពីប្រជាជនទេ?

បេន: ខាងរៀនណាមមិនដែលយកកោយក្របីទេ ខែខាងប៉ារ៉ាច្បាស់ជាយកកោក្របីតែម្តង ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅពេលហ្នឹងយួនមកដល់ភ្នំភូមិមិនដែលមកយកកោក្របីពីប្រជាជនទេ?

បេន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងខាងនោះគេល្អជាង?

បេន: បាទ! គេមិនដែលមកយកកោក្របីទេ លុះគ្រាណាយើងធ្វើអំពើខុសឆ្គងបានគេចាប់ណាស់ បើខាងនេះដឹងថាយកហើយយើងនិយាយការជាក់ស្តែងតែម្តង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! ចឹងនៅពេលដែលទាហានយួននិងទាហានសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជាវៃវៃចូលក្នុង ភូមិចឹង ខ្មែរក្រហមនិងជំរាងកៅស៊ូ តើមានមកសម្របសម្រួលជាជនយកលុយកកក់ពី ប្រជាជនទេ?

បេន៖ អត់ មិនដែលប៉ះ តែពួកវាដកម្ហូបមកវិញ ពួកអស់លោកហ្នឹងមកគេថាឯងខ្សែរយៈ ខ្សែអីគេចេះតែចាប់គ្នាជាការមិនពិត អាហ្នឹងធ្វើដើម្បីលុយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងទាហានខាងនោះមិនអីវិញ?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ទាហានខ្មែរក្រហមនិងទាហានជំរាងនេះ?

បេន៖ ខ្មែរក្រហមក៏មិនដែលបង្កប់យកលុយយកកកក់ដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្មែរក្រហមក៏មិនដែលដែរ?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្លះជាងគេតែទាហានជំរាងធ្វើបាបប្រជាជន?

បេន៖ បាទ! ខ្ញុំធ្វើស្រែបាន៤ទៅ៥ហិចតាទៅហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូបោះទីតាំងនឹងថ្កល់នៅនេះតែម្តងតាំងពីឆ្នាំណា ដូចថាពូលែនរត់លែនអីទៀតហើយ ?

បេន៖ លែនរត់តាំងពីឆ្នាំ៧៩ ។

វណ្ណៈ៖ ៧៩ ?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង៧៩ មានអ្វីនាក់ចូលមកពូមានបោះឆ្នោតអីដែរ?

បេន៖ បាទ! បោះឆ្នោតនឹងគេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលរៀនណាមកដកទៅនៅឆ្នាំ៨៧ហ្នឹងនៅសល់តែខ្មែរនិងខ្មែរវៃវៃក្នុងកាលហ្នឹងលែនសួរ មានសង្គ្រាមខ្លាំងហើយមែនទេ?

បេន៖ បាទ! លែនខ្លាំងហើយតែសម្បូរចោរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងសម្បូរចោរវិញ?

បេន៖ បាទ! មានចោរលួចកញ្ចប់កញ្ចប់ ឆិយាយទៅបង្កប់តែខ្មែរក្នុងឯងពិសេសទាហានជំរាង ដើរកំដៅបួនគេ ចេះតែខ្លាចគេទៅណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងយប់អីក៏មិនបោះដេកស្រួលដែរ?

បេន៖ ដេកមិនដែលបានពេញភ្នែកទេ យើងទើបបានស្រួលពេលត្រូវគ្នានេះហើយទេ ។
 វណ្ណៈ៖ បាទ ។
 បេន៖ កាលបង្កើតត្រូវគ្នាហើយបង្កើតនៅតំបន់នេះខាងជុំរាគេកាន់កាប់កាលបង្កើតយប់ឡើងមិនចង់
 ហ៊ានដេក ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងជុំរាគេនឹងខ្មែរក្រហមពេលជួបគ្នាយ៉ាងម៉េចដែរ ?
 បេន៖ ទេ អាសត្តិបង្កើតវាខោក្នុងទៅវិញទៅមក ជួនថ្ងៃណាវាត្រូវវាត្រូវទៅខុសតាមមេតាម
 កើយចឹងណាស់ ។
 វណ្ណៈ៖ បាទ ។
 បេន៖ បើមេណាធ្លាប់ត្រូវគ្នាត្រូវគ្នាទៅបើមេណាមិនត្រូវគ្នាវាបាញ់គ្នាទៅ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងបាញ់គ្នាលេងទៅហើយយើងភ័យលាន់ទៅ ?
 បេន៖ បាទ! យើងភ័យទៅវាលំបាកចឹងដែលខ្មែរយើង ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងពូនៅនេះពូមិនមែនជាអ្នកស្រុកកំណើតនៅនេះទេ ពូជាអ្នកថ្មីដែលតែតាមពូដឹងពូមក
 នៅទីនេះ ចឹងពូមានដឹងថាស្រុកភូមិនេះកើតមានរាប់រយឆ្នាំមកដែរ ?
 បេន៖ បាទ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងភូមិគេនេះមិនមែនទើបកើតទេ ក៏មានគាំដំបូរណាមក ?
 បេន៖ បាទ! មានគាំដំបូរសម័យសង្គមរាស្ត្រនិយមនោះ ពួកនៅនេះមាននេះណា ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងនិយាយទៅមានគាំដំបូរសម័យអង្គរនៅនេះមានទាំងបន្ទាយឆ្នារនេះ ?
 បេន៖ បាទ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងអាចកើតមានរាប់ពាន់ឆ្នាំមក ?
 បេន៖ រាប់ពាន់ឆ្នាំមក ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងពូមកនៅនេះមានដែលទៅលេងបន្ទាយឆ្នារដែរ ?
 បេន៖ បាទ! ទៅលេងទៅវត្តអីបង្កើត ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងមានវត្តនៅបង្កើតទៀត ?
 បេន៖ បាទ! ទៅធ្វើបុណ្យទាននៅវត្តបន្ទាយឆ្នារបង្កើត ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងវត្តបុណ្យមាននៅសេសសល់ដែលប្អូនមួយអស់ហើយ ?
 បេន៖ មិននៅសល់ប៉ុន្មានទេ នៅតិចតួច ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលប្តីនឹងមានប្រាសាទបាក់បែកខ្លះ កាលប្តីនឹងពូថាខាងជុំរាព្យប្រជាជនដឹកចីនមែនឬ មួយយ៉ាងម៉េច?

បេន៖ គេឲ្យមនុស្សដឹកគេឲ្យតម្លៃ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូមានប្រាសាទដឹងទេ?

បេន៖ ដឹងដែលតែខ្ញុំមិនដែលហ៊ានទៅជិតគេទេ របស់ចេះៗខ្ញុំមិនសូវហ៊ានសោះ ។

វណ្ណៈ៖ ប្តីនឹងហើយអ្នកយកចីនអត់មានកំណើតអីដែលប្តីនឹង យករបស់បុរាណអីប្តីនឹងយកទៅលក់ឲ្យ គេចឹង?

បេន៖ ប្រាសាទទៅឆ្ងាយព្រៃ ។

វណ្ណៈ៖ គេខំថែរក្សាបង់បង់ឯងគិតតែពីយកលក់ឲ្យគេ?

បេន៖ អ្នកភូមិអស់នេះប្រាសាទទៅឆ្ងាយព្រៃ ព្រៃវាដុះចង្កើតពេកចឹង គេកេណ្ឌទៅឆ្ងាយអីចឹងទៅ ណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ប្រាសាទ ។

បេន៖ តែរបស់គេដឹកអីនោះគេមិនដែលឲ្យមនុស្សចំណូលយើងនេះទេ គេដឹកតែគ្នាគេប្តីនឹងណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូមកដល់ឥឡូវពូមានដែលប្រាសាទលេងស្រុកកំណើតនៅខាងខេត្តកំពតទេ?

បេន៖ ខ្ញុំនៅឡើយ ខាងទៅប្តីនឹងគិតមើលគាំទ្រពីឆ្នាំ៧០ មក ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូមិនដែលទៅសោះ?

បេន៖ មិនដែលទៅសោះ ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចចឹង?

បេន៖ ខ្ញុំដំណាក់កាលវាលំបាកមួយដំណាក់ៗ កាលប្តីនឹងចិញ្ចឹមម្តាយចាស់មួយបួនជំនាន់មួយដល់ មួយឆ្នាំហើយថាមួយឆ្នាំៗ ចឹងទៅណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ប្រាសាទ ។

បេន៖ ហើយម្តាយប្តីនឹងទើបស្លាប់ឆ្នាំ២០០០ ប៉ុន្មានទេ ស្លាប់ប្រាសាទបីឆ្នាំហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងម្តាយឪពុកស្លាប់នៅប្តីនឹងដែរ?

បេន៖ ម្តាយស្លាប់នៅនេះ គាត់ជំនាន់៨០ ជាងហើយគាត់ជំនាន់ក្រោយមិនរួច ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអត់មានទៅរកអីពូមិនមែនទេ?

បេន៖ ប្រាសាទមិនទាន់ប្រាសាទទេ ថាឆ្នាំនេះទៅមិនដឹងជាយ៉ាងណាទេ តែបងប្អូនគេមកកញ្ជឹកដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានបងប្អូនមកលេងវិញ?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពួកអត់មានថាទៅមើលទឹកដីកំណើតអីបន្តិច?

បេន៖ ថាបងទៅតែមិនទាន់បានទេ ។

វណ្ណៈ៖ តែដីថ្មីគេយកអស់ហើយយើងមិនទៅចឹង?

បេន៖ ទេ អត់មានចង់បានអីទៀតទេ វាអស់ហើយដី បងប្អូនមកប្រាប់គេយកអស់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅទីនោះមានបងប្អូនបង្កើតដែរ?

បេន៖ អត់ទេ ខ្ញុំមកនៅទីនេះទាំងអស់គ្នា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបានជាពូមិនចង់ទៅវិញ?

បេន៖ ខ្ញុំចេះរៀនកាលទៅហ្នឹង ខាងក្រសួងឪពុកម្តាយខ្ញុំហ្នឹងនៅខាងម្តាយហ្នឹងនៅមានក្មួយនៅ ស្រុកណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ តែបងៗ ប្អូនកាត់អីស្លាប់អស់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ ហើយខាងឪពុកខ្ញុំកាត់ពោះមួយតែបីនាក់ ក៏ស្លាប់អស់ដែរ មកស្លាប់នៅនេះមួយទៅ ស្លាប់នៅដោយដៃនមួយ ស្លាប់នៅភ្នំពេញនោះមួយ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ កាលមុននៅជុំគ្នាទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ តែដល់ពេលនេះទៅតាមកូនតាមចៅ ឆ្នាំនេះថាទៅមិនដឹងជាយ៉ាងម៉េចចាំមើល ។

វណ្ណៈ៖ តែទៅត្រូវចំណាយលុយអស់ច្រើនដែរ?

បេន៖ ចង់ទៅហ្នឹងកាលបំណងខ្ញុំចង់តែទៅលេងក៏ទៅមិនកើត ទៅនេះវាកំណត់ពួកខ្ញុំកាលកាត់ រស់នៅក្នុងស្រុកមោងនេះណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ បើថាកាត់ទៅចឹងកាត់ទៅធ្វើបុណ្យមួយពេលចឹងទៅ កាលហ្នឹងលុយវាថ្លៃអស់តែ២ទៅ៣ ពាន់ទៅកាត់ធ្វើហើយ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន: ហើយខ្ញុំនេះបើសិនជាខ្ញុំទៅទាល់តែមានលុយ បើសិនជាលុយខ្មែរប្រហែលជាមួយលាន ជាងហើយ ធ្វើលុយបាតទាល់តែ១០០០០ បានធ្វើកើត ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

បេន: និមន្តលោកនាំមួយពេលទៅ ខ្លះទៅលិបលៗទៅតែលេងប៊ីនខ្ញុំមិនទៅទេ ចំពោះតែទៅ លេងមិនទៅទេ ទៅទាល់ទៅធ្វើបុណ្យទានដួងជុំបងប្អូនណាស់ ។

វណ្ណៈ: បាទ! ប៊ីនខ្ញុំជាអស់អីសួរពូហើយ ខ្ញុំចង់សួរយោបល់ចុងក្រោយ ដូចជាពូធ្លាប់ឆ្លងកាត់ធ្លាប់ បំរើបដិវត្តអីប៊ីនដែរ ហើយក្រោយមកដួងការលំបាកសព្វបែបយ៉ាង ធ្លាប់ឃើញប្រជា ជនស្លាប់អីប៊ីន ប៊ីនពួកគេថាការស្លាប់របស់ប្រជាជនការអត់បាយរបស់ប្រជាជនប៊ីន ពួក គេថាថ្នាក់ដឹកនាំនៅក្នុងសម័យប៊ីនគេដឹងដែរ ឬមួយគេធ្វើមិនដឹងអីយ៉ាងម៉េចពូ នេះបើ តាមអារម្មណ៍របស់ពួកគេ?

បេន: ខ្ញុំថាដឹង ។

វណ្ណៈ: ប៊ីនពិតជាដឹង?

បេន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ហេតុអីទៅ?

បេន: ព្រោះដឹងប៊ីនមកពីជាន់ខ្ពស់ទៀតទៅតែរឿងធំ ដូចជាភូមិភាគនេះមកថាអានេះល្អជាងអា នេះ អានេះល្អជាងអានោះប៊ីនទៅ ប៊ីនប្រជាជនពលរដ្ឋដូចជាសម្រាមប៊ីន ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

បេន: បើគេថាអានោះវាក្យត់ទៅហើយ កាលពីដើមភូមិភាគពាយ័ព្យប៊ីនមិនសូវមានមនុស្ស ស្លាប់ប៉ុន្មានទេ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

បេន: វានៅគ្រាន់រស់ដល់ពេលនិរតីមកនេះ គេថាភូមិភាគពាយ័ព្យប៊ីនក្បត់ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

បេន: ដល់ក្បត់គេចំរាញ់មនុស្ស ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

បេន: ជ្រើសរើហើយណាស់ ខ្សែកម្មាភិបាលខ្សែអីប៊ីន គេជ្រើសរើសគ្នាគេប៊ីនហើយប្រជា ពលរដ្ឋមានការស្លាប់ដូចគ្នាប៊ីន ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! ចឹងពួកគេថា ថ្នាក់ដឹកនាំដូចគ្នា នួន ជា តា អៀង សារី តា ប៉ុល ពត តា ខៀវ សំផន ខុចអីវ៉ាន់ហ្នឹង ពេលគេចាប់មកកាត់ទោសចឹង ពួកគេថាជាការត្រឹមត្រូវឬមួយមិនត្រឹមត្រូវទេ?

បេន៖ ខ្ញុំគិតថាជាការត្រឹមត្រូវ ព្រោះពួកទាំងអស់នេះមានជាមិនដឹងឯណា ព្រោះអ្នកដឹកនាំ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ ដឹកនាំគេធ្វើណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ ចឹងការចុងបញ្ចប់គេស្លាប់ទៅហើយ ហើយយើងថាមិនដឹងយ៉ាងម៉េចកើត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានន័យថាមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមត្រូវតែមានការទទួលខុសត្រូវ?

បេន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពួកគេថាតុលាការមានសារសំខាន់និងមានផលប្រយោជន៍ទេ?

បេន៖ មានសារសំខាន់និងមានផលប្រយោជន៍ កុំឲ្យជាប់ដានទៅថ្ងៃក្រោយទៀត ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

បេន៖ ហើយអ្នកដែលទទួលធ្វើហ្នឹងត្រូវតែទទួលទោសហ្នឹងតែម្តង ដឹកនាំគេមិនបានល្អណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! ចឹងខ្ញុំអត់មានអីសួរទៀតខ្ញុំអរគុណពូច្រើនហើយ?

បេន៖ បាទ! បើខ្ញុំនិយាយលើសល្អសខ្លះខាតត្រង់ណាសូមកុំប្រកាន់ ។

វណ្ណៈ៖ មិនអីទេ ពូ ខ្ញុំសូមអរគុណពូ ។

បេន៖ បាទ ។

ចប់